

Sygn. akt V CNP 21/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi B.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w G. z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt III Ca [...] /17

w sprawie z powództwa Gminy G.

przeciwko B.K.

o rozwiązanie stosunku użytkowania wieczystego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 grudnia 2018 r.,

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza od B.K. na rzecz Gminy G. kwotę 1800 (tysiąc
osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

B.K., pozwany w sprawie z powództwa Gminy G. o rozwiązanie użytkowania wieczystego, wniósł skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 maja 2017 r. (sygn. akt III Ca [...]/17).

W uzasadnieniu skargi podniesiono jedynie, że podstawę stanowią naruszenia art. 240, 387 § 1 oraz art. 475 § 1 k.c. oraz art. 316 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania skargi wymienione wyczerpująco w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie. To oznacza, że skarga niespełniająca któregokolwiek z nich jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków i podlega odrzuceniu bez wzywania do ich usunięcia. Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. - na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę – ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione niezależnie od innych wymagań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05; z dnia 28 lutego 2012 r., I CNP 62/11).

Wniesiona skarga spełnia tylko niektóre z wymienionych wymagań a mianowicie przytacza się w niej jej podstawy i ich uzasadnienie oraz zawiera ona wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. W związku z tym trzeba podkreślić, że zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Jest to

wymaganie konstrukcyjne skargi, odrębne od wymagania przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c. i nie może być z nim utożsamiane. Oznacza to, że nie spełnia wymagań konstrukcyjnych skarga, w której wskazano podstawy skargi przytaczając naruszone przepisy prawa oraz uzasadnienie podstaw, lecz nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, także w sytuacji, gdy są to te same przepisy, które wskazano w podstawach skargi.

W rozpoznawanej sprawie strona skarżący nie wskazał przepisów prawa, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny. W ramach kilku podstaw skargi zarzucił naruszenie prawa procesowego lub materialnego, ale z żadnego elementu skargi nie wynika, z którym z przepisów Sąd Najwyższy ma uznać niezgodność zaskarżonego wyroku. Braku tego nie usuwa stwierdzenie, że postawione w ramach podstaw skargi zarzuty są uzasadnione. Spełnienie przesłanki przewidzianej w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga bowiem umieszczenia w skardze osobnej jednostki redakcyjnej, odrębnej od wskazania podstaw skargi i ich uzasadnienia, w której wskazane zostaną przepisy prawa, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny.

Poza tym brakiem, w przedmiotowej skardze brak jest też jakiegokolwiek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku oraz nie wykazano w niej, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 2, 389²¹, 424 k.p.c.

